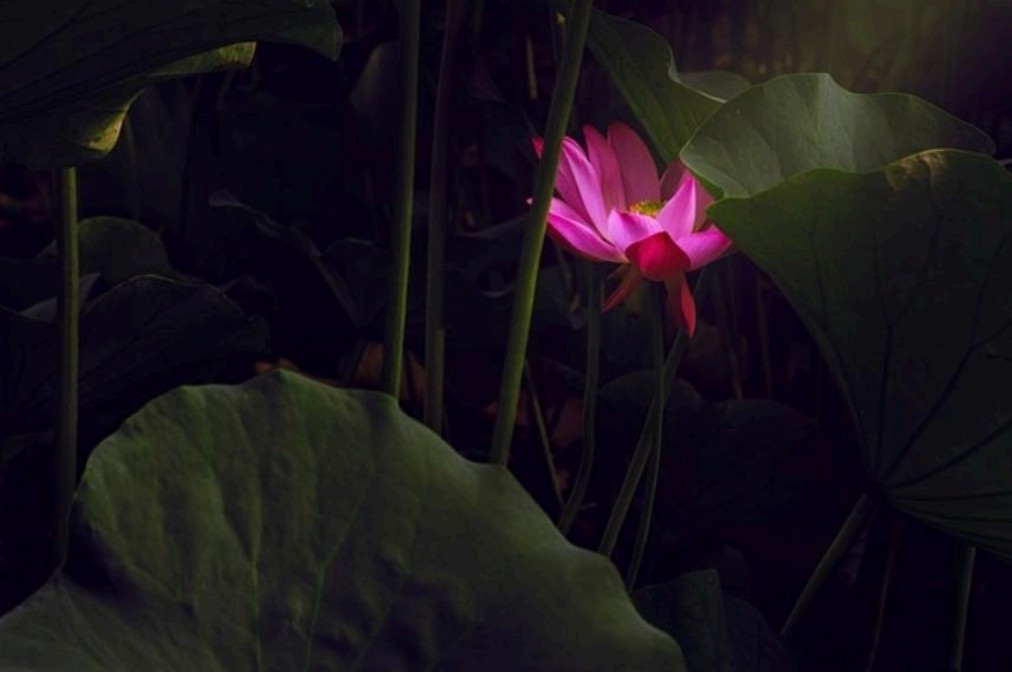

Lotus Çiçeđi

– Mikail Dede · 16 Temmuz 2025

zamanın kırık dişleri
kanatır gülüşlerini
gözlerinden
bir yalnızlık çiseler
yüređimin camlarına

ruhum seni anımsar
savrulan saçlarının ucunda
ay kırılırken
rüzgâr adını ağlar...

bilir misin hicranı
karanlık kuyular kadar dardır
her gece bir yıldız kayar
ufuksuz maviliđin altından

kalbim ıssız bir liman
gözlerinde boğulur gemilerim
çıldırta bir tuzla
dilimden dökülür harflerim

kum saatine kürek çekerim
rüyalarım seninle çürür
fırtınamsı bir öfkeyle
dağları devirir hasretin
bir idam mahkûmuyum
darağacında sallanan

nilüfer tarlasına düşer
sesim acı ve
mor bir çiğlikle
sensizliğin sabahlarında
kargalar daha kesin öter
yüz yüze kalmışız
iki yakanın ateşinde
loş odam ve
geçmişin jilet yarası kanar
yanan isyanların ortasında
ruhum usulca kendi küllerine
çarparak sönerken...